

efter stk. 3. Hvor længstlevende har nægtet at modtage underskuddet overført, må der tages hensyn til, om underskuddet ville være blevet udlignet, såfremt overførslen var blevet gennemført.

Til § 33.

§ 33, stk. 1, handler om arvingernes, ægtefællens og legatarernes succession i dødsboets skattemæssige stilling vedrørende aktiver, hvorpå der konstateres fortjeneste. Der sker ingen succession i de skattefrie boer, jfr. § 33, stk. 2, og succession er også udelukket, såfremt der er tab på aktivet, jfr. § 30, stk. 4. Endelig er succession udelukket, såfremt aktivet ikke udlægges, men sælges til arvingen eller ægtefællen, jfr. § 33, stk. 3, eller såfremt fortjenesten er blevet beskattet hos boet eller længstlevende ægtefælle efter reglerne i § 20, stk. 4, § 20 B, stk. 4, § 20 C, stk. 4, eller § 32, stk. 5.

Efter § 33, stk. 1, anses det udlagte aktiv for anskaffet af arvingen, ægtefællen eller legataren på det tidspunkt, hvor det blev erhvervet af afdøde eller hans ægtefælle.

Såfremt afdøde har erhvervet aktier, andelsbeviser eller lignende værdipapirer før den 1. januar 1962, må den succederende kunne anvende kursværdien på denne dato som anskaffelsessum, hvis dette viser sig at være det mest fordelagtige, jfr. § 7, stk. 3, i loven om særlig indkomstskat.

På forskellige måder vil der kunne blive tale om at modificere successionen i tidsmæssig henseende. Det mest hensigtsmæssige vil således formentlig være, om den særlige 2-årsregel, der gælder for afståelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, jfr. § 16 C, stk. 1 og 2, i ligningsloven, ikke anvendes, hvor værdipapiret er erhvervet ved arv eller som boslod. Stillingen vil herefter blive således, at også hvor arvingen, ægtefællen eller legataren sælger værdipapiret inden for de to første år efter erhvervelsen, skal fortjeneste og tab medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst. En bestemmelse herom vil kunne forventes indarbejdet i det forslag til ændring af ligningsloven, som det er hensigten at fremsætte senere i indøværende folketingssamling.

Ved succession i den skattemæssige stilling vedrørende en afskrivningsberettiget bygning kan der være grund til at sikre den succederende adgang til at foretage fulde forhøjede afskrivninger i de første 10 år efter arveudlægget, jfr. afskrivningslovens §§ 22 og 23. De skattemæssige afskrivninger bør til gengæld alene kunne foretages på grundlag af den værdi, hvortil bygningen er afskrevet i dødsboet. De her skitserede modifikationer kan mest hensigtsmæssigt indarbejdes i afskrivningsloven, og et

ændringsforslag til afskrivningsloven kan som nævnt under de almindelige bemærkninger ovenfor forventes fremsat i løbet af indøværende folketingsamling.

Aktivet anses for erhvervet af arvingen, ægtefællen eller legataren til den skattemæssige anskaffelsessum, som var gældende for dødsboet. Hvor der er tale om afskrivningsberettigede aktiver, tages der således hensyn til de afskrivninger, der er foretaget af afdøde (ægtefællen) eller af dødsboet. Ved fast ejendom tages der hensyn til faste og varierende procenttillæg, som tilkom afdøde, jfr. § 7 A i loven om særlig indkomstskat. Videre tages der hensyn til eventuelle varierende procenttillæg, som dødsboet har opnået ret til under bobehandlingen. Hvor aktier, andelsbeviser eller lignende værdipapirer i et bestemt selskab deles og udlægges til flere arvinger, må afdødes samlede skattemæssige anskaffelsessum vedrørende aktierne m. v. deles på grundlag af kursværdierne på skæringsdagen i den endelige boopgørelse eller ved arveudlægget, hvis dette finder sted forud for skæringsdagen.

Ved udlæg af varelagere eller bindende kontrakter må den succederende ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst tage udgangspunkt i den værdi, hvortil der er nedskrevet af dødsboet ved den afsluttende indkomstansættelse. Ved at formindske eller forøge nedskrivningerne i den afsluttende indkomstopgørelse kan boet drage en større eller mindre indkomst ind under bobeskatningen.

Såfremt aktivet i sin tid er erhvervet af afdøde eller ægtefællen i spekulationshensigt eller som led i hans næringsvej, fører successionen endelig til, at den succederende ved salg skal medregne fortjeneste eller tab ved opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst efter reglerne i § 5 a i statskatteloven.

Efter § 33, stk. 2, succederer arvinger, ægtefælle og legatarer ikke, når boet er fritaget for beskatning efter § 16 eller § 20 B. Aktiverne, der udlægges, anses skattemæssigt for anskaffet af arving, ægtefælle eller legatar på skæringsdagen i den endelige boopgørelse (ved arveudlægget, såfremt dette finder sted før skæringsdagen), for det beløb, som er benyttet i boopgørelsen. Heller ikke i subjektiv henseende sker der nogen succession. Det forhold, at afdøde eller ægtefællen i sin tid har anskaffet aktivet i spekulationsøjemed eller som led i næringsvejen, skal ikke tages i betragtning, når arvingen, ægtefællen eller legataren senere sælger aktivet.

Reglen i § 33, stk. 3, om det såkaldte „arvingskøb“ anvendes, når dødsbo og arving (eventuelt ægtefællen) over for skattemyndigheden tillende